

HOLY INNOCENTS FALLOWFIELD

Good Friday 2021

It is accomplished.

We celebrate the Passion and death of our Lord Jesus Christ.

*Christ died that we might live
and by his wounds we are healed.*

*He transforms the cross of shame into a symbol of triumph.
On the cross he offers the perfect prayer for all the peoples
to the end of time.*

*We join in his sufferings through the giving of our lives to him,
knowing that if we die with him, we will also rise with him.*

*By tradition the Eucharist is not celebrated on this day, but we may
receive Holy Communion from the sacrament
which has been kept since last night's service.*

Love's endeavour, love's expense.

Just before the service starts, please stand as we hear:

**O sacred head, sore wounded
with grief and pain weighed down
How scornfully surrounded
with thorns thy only crown!
How pale art thou with anguish,
with sore abuse and scorn!
How does that visage languish
which once was bright as morn!**

**What language shall I borrow
to praise thee, heavenly Friend
For this, thy dying sorrow,
thy pity without end?
Lord, make me thine for ever,
nor let me faithless prove
O let me never, never
abuse such dying love!**

**Be near me, Lord, when dying,
O show thyself to me
And for my succour flying,
come, Lord, to set me free
These eyes, new faith receiving,
from Jesus shall not move
For all who die believing
die safely through thy love.**

At the end of the hymn please remain standing as the president and other ministers enter the church. Then please KNEEL for a time of silent prayer. At the end of the silence, please STAND with the President who then says the Collect. At the end: **Amen.**

Please SIT

FIRST READING Isaiah 52:13-53:12

At the end:

This is the word of the Lord.

Thanks be to God.

PSALM 22 is heard, to a setting by Anna Zweck.

SECOND READING Hebrews. 10:16-25

At the end:

This is the word of the Lord.

Thanks be to God.

Please STAND. A piece of music introduces:

The Passion of Our Lord Jesus Christ according to John

Jesus went out with his disciples across the Kidron valley to a place where there was a garden, which he and his disciples entered. Judas, who betrayed him, also knew the place, because Jesus often met there with his disciples.

So Judas brought a detachment of soldiers together with police from the chief priests and the Pharisees, and they came there with lanterns and torches and weapons. Jesus, knowing all that was to happen to him, came forward and asked them, 'For whom are you looking?' They answered, 'Jesus of Nazareth.' Jesus replied, 'I am he.' Judas, who betrayed him, was standing with them.

When Jesus said to them, 'I am he', they stepped back and fell to the ground. Again he asked them, 'For whom are you looking?' And they said, 'Jesus of Nazareth.' Jesus answered, 'I told you that I am he. So if you are looking for me, let these men go.' This was to fulfil the word that he had spoken, 'I did not lose a single one of those whom you gave me.' Then Simon Peter, who had a sword, drew it, struck the high priest's slave, and cut off his right ear. Jesus said to Peter, 'Put your sword back into its sheath. Am I not to drink the cup that the Father has given me?'

So the soldiers, their officer, and the Jewish police arrested Jesus and bound him. First they took him to Annas, who was the father-in-law of Caiaphas, the high priest that year. Caiaphas was the one who had advised the Jews that it was better to have one person die for the people.

Simon Peter and another disciple followed Jesus. Since that disciple was known to the high priest, he went with Jesus into the courtyard of the high priest, but Peter was standing outside at the gate. So the other disciple, who was known to the high priest, went out, spoke to the woman who guarded the gate, and brought Peter in. The woman said to Peter, 'You are not also one of this man's disciples, are you?' He said, 'I am not.' Now the slaves and the police had made a charcoal fire because it was cold, and they were standing round it and warming themselves. Peter also was standing with them and warming himself.

PLEASE SIT

Annas questioned Jesus about his disciples and about his teaching. Jesus answered, 'I have spoken openly to the world; I have always taught in synagogues and in the temple, where all the Jews come together. I have said nothing in secret. Why do you ask me? Ask those who heard what I said to them; they know what I said.' When he had said this, one of the police standing nearby struck Jesus on the face, saying, 'Is that how you answer the high priest?' Jesus answered, 'If I have spoken wrongly, testify to the wrong. But if I have spoken rightly, why do you strike me?' Then Annas sent him bound to Caiaphas.

Now Simon Peter was standing and warming himself. They asked him, 'You are not also one of his disciples, are you?' He denied it and said, 'I am not.' One of the slaves of the high priest, a relative of the man whose ear Peter had cut off, asked,

‘Did I not see you in the garden with him?’ Again Peter denied it, and at that moment the cock crowed.

Then they took Jesus from Caiaphas to Pilate’s headquarters. It was early in the morning. They themselves did not enter the headquarters, so as to avoid ritual defilement and to be able to eat the Passover. So Pilate went out to them and said, ‘What accusation do you bring against this man?’

They answered, ‘If this man were not a criminal, we would not have handed him over to you.’ Pilate said to them, ‘Take him yourselves and judge him according to your law.’ The Jews replied, ‘We are not permitted to put anyone to death.’ (This was to fulfil what Jesus had said when he indicated the kind of death he was to die.)

Then Pilate entered the headquarters again, summoned Jesus, and asked him, ‘Are you the King of the Jews?’ Jesus answered, ‘Do you ask this on your own, or did others tell you about me?’ Pilate replied, ‘I am not a Jew, am I? Your own nation and the chief priests have handed you over to me. What have you done?’ Jesus answered, ‘My kingdom is not from this world. If my kingdom were from this world, my followers would be fighting to keep me from being handed over to the Jews. But as it is, my kingdom is not from here.’

Pilate asked him, ‘So you are a king?’ Jesus answered, ‘You say that I am a king. For this I was born, and for this I came into the world, to testify to the truth. Everyone who belongs to the truth listens to my voice.’ Pilate asked him, ‘What is truth?’

After he had said this, he went out to the Jews again and told them, ‘I find no case against him. But you have a custom that I release someone for you at the Passover. Do you want me to release for you the King of the Jews?’ They shouted in reply, ‘Not this man, but Barabbas!’ Now Barabbas was a bandit.

Then Pilate took Jesus and had him flogged. And the soldiers wove a crown of thorns and put it on his head, and they dressed him in a purple robe. They kept coming up to him, saying, ‘Hail, King of the Jews!’ and striking him on the face. Pilate went out again and said to them, ‘Look, I am bringing him out to you to let you know that I find no case against him.’ So Jesus came out, wearing the crown of thorns and the purple robe. Pilate said to them, ‘Here is the man!’ When the chief priests and the police saw him, they shouted, ‘Crucify him! Crucify him!’

Pilate said to them, ‘Take him yourselves and crucify him; I find no case against him.’ The Jews answered him, ‘We have a law, and according to that law he ought to die because he has claimed to be the Son of God.’

PLEASE STAND

**O dearest Lord thy sacred head
with thorns was pierced for me;
O pour thy blessing on my head
that I may think for thee.**

Now when Pilate heard this, he was more afraid than ever. He entered his headquarters again and asked Jesus, ‘Where are you from?’ But Jesus gave him no answer. Pilate therefore said to him, ‘Do you refuse to speak to me? Do you not know that I have power to release you, and power to crucify you?’ Jesus answered him, ‘You would have no power over me unless it had been given you from above; therefore the one who handed me over to you is guilty of a greater sin.’

From then on Pilate tried to release him, but the Jews cried out, ‘If you release this man, you are no friend of the emperor. Everyone who claims to be a king sets himself against the emperor.’

When Pilate heard these words, he brought Jesus outside and sat on the judge’s bench at a place called The Stone Pavement, or in Hebrew Gabbatha. Now it was the day of Preparation for the Passover; and it was about noon. He said to the Jews, ‘Here is your King!’ They cried out, ‘Away with him! Away with him! Crucify him!’ Pilate asked them, ‘Shall I crucify your King?’ The chief priests answered, ‘We have no king but the emperor.’ Then he handed him over to them to be crucified.

So they took Jesus; and carrying the cross by himself, he went out to what is called The Place of the Skull, which in Hebrew is called Golgotha. There they crucified him, and with him two others, one on either side, with Jesus between them.

Pilate also had an inscription written and put on the cross. It read, ‘Jesus of Nazareth, the King of the Jews.’ Many of the Jews read this inscription, because the place where Jesus was crucified was near the city; and it was written in Hebrew, in Latin, and in Greek.

PLEASE sit or kneel:

**O dearest Lord, thy sacred hands
with nails were pierced for me;
O shed thy blessing on my hands
that they may work for thee.**

Then the chief priests of the Jews said to Pilate, ‘Do not write, “The King of the Jews”, but, “This man said, I am King of the Jews.”’ Pilate answered, ‘What I have written I have written.’ When the soldiers had crucified Jesus, they took his clothes and divided them into four parts, one for each soldier. They also took his tunic; now the tunic was seamless, woven in one piece from the top. So they said to one another, ‘Let us not tear it, but cast lots for it to see who will get it.’ This was to fulfil what the scripture says: ‘They divided my clothes among themselves, and for my clothing they cast lots.’

Meanwhile, standing near the cross of Jesus were his mother, and his mother’s sister, Mary the wife of Clopas, and Mary Magdalene. When Jesus saw his mother and the disciple whom he loved standing beside her, he said to his mother, ‘Here is your son.’ Then he said to the disciple, ‘Here is your mother.’

And from that hour the disciple took her into his own home.

**O dearest Lord, thy sacred feet
with nails were pierced for me;
O pour thy blessing on my feet
that they may follow thee.**

After this, when Jesus knew that all was now finished, he said (in order to fulfil the scripture), ‘I am thirsty.’ A jar full of sour wine was standing there. So they put a sponge full of the wine on a branch of hyssop and held it to his mouth. When Jesus had received the wine, he said, ‘It is finished.’ Then he bowed his head and gave up his spirit.

Since it was the day of Preparation, the Jews did not want the bodies left on the cross during the sabbath, especially because that sabbath was a day of great solemnity. So they asked Pilate to have the legs of the crucified men broken and the bodies removed. Then the soldiers came and broke the legs of the first and of the other who had been crucified with him. But when they came to Jesus and saw that he was already dead, they did not break his legs. Instead, one of the soldiers pierced his side with a spear, and at once blood and water came out. (He who saw this has testified so that you also may believe. His testimony is true, and he knows that he tells the truth.)

These things occurred so that the scripture might be fulfilled, 'None of his bones shall be broken.' And again another passage of scripture says, 'They will look on the one whom they have pierced.'

After these things, Joseph of Arimathea, who was a disciple of Jesus, though a secret one because of his fear of the Jews, asked Pilate to let him take away the body of Jesus. Pilate gave him permission; so he came and removed his body. Nicodemus, who had at first come to Jesus by night, also came, bringing a mixture of myrrh and aloes, weighing about a hundred pounds.

They took the body of Jesus and wrapped it with the spices in linen cloths, according to the burial custom of the Jews. Now there was a garden in the place where he was crucified, and in the garden there was a new tomb in which no one had ever been laid.

And so, because it was the Jewish day of Preparation, and the tomb was nearby, they laid Jesus there.

**O dearest Lord, thy sacred heart
with spear was pierced for me;
O pour thy Spirit in my heart that I may live for thee.**

At the end of the Passion narrative there is a time of silence. Please remain seated or kneeling for:

THE VENERATION OF THE CROSS

The cross is carried through the church and placed before the sanctuary. Then those who wish to are invited to come forward and place dried leaves, spices or flower petals around it, as we hear:

**When I survey the wondrous Cross,
on which the Prince of glory died,
my richest gain I count but loss,
and pour contempt on all my pride.**

**Forbid it, Lord, that I should boast
save in the death of Christ my God;
all the vain things that charm me most,
I sacrifice them to his blood.**

**See from his head, his hands, his feet,
sorrow and love flow mingled down;
did e'er such love and sorrow meet,
or thorns compose so rich a crown?**

**His dying crimson like a robe,
spreads o'er his body on the Tree;
then am I dead to all the globe,
and all the globe is dead to me.**

**Were the whole realm of nature mine,
that were a present far too small;
love so amazing, so divine,
demands my soul, my life, my all.**

Please remain seated or kneeling for:

THE GENERAL INTERCESSIONS

The president introduces the prayers. A reader leads each section, and after a time of silence the president says a short collect.

*God sent his Son into the world, not to condemn the world,
but that the world might be saved through him.
Therefore we pray to our heavenly Father
for people everywhere according to their needs.*

Let us pray for the Church of God throughout the world:
for unity in faith, in witness and in service,
for our bishops, and the people of this diocese,
for all Christians in this place, for those to be baptized,
that God will confirm his Church in faith,
increase it in love, and preserve it in peace.

Lord, hear us: **Lord, graciously hear us.**

*Almighty and everlasting God, by whose Spirit
the whole body of the Church is governed and sanctified:
hear our prayer for all your faithful people,
that in their vocations and ministries
they may serve you in holiness and truth
to the glory of your name;
through our Lord and Saviour Jesus Christ. Amen.*

Let us pray for all the nations of the world;
for all who lead them, for those who administer the law
and all who serve in public office,
for all who strive for justice and reconciliation,
that by God's help we may live in peace and freedom.

Lord, hear us: **Lord, graciously hear us.**

*Most gracious God and Father, in whose will is our peace,
turn our hearts and the hearts of all to yourself,
that by the power of your Spirit
the peace which is founded on justice
may be established throughout the world;
through Jesus Christ our Lord. Amen.*

Let us pray for God's ancient people, the Jews,
the first to hear his word:
for greater understanding between Christians and Jews,
for the removal of blindness or bitterness of heart,
that God will grant us grace to be faithful to his covenant
and to grow in the love of his name.

Lord, hear us: **Lord, graciously hear us.**

*Lord God of Abraham, bless the children of your covenant,
and hasten the coming of your kingdom,
when we shall dwell together in mutual love and peace
under the one God and Father of our Lord Jesus Christ. Amen.*

Let us pray for those who have not heard
the message of salvation, that God will open their hearts
and lead them to faith and light.

Lord, hear us: **Lord, graciously hear us.**

*Merciful God, creator of all the people of the earth,
have compassion on all who do not know you,
and by your grace and power,
gather them into the one fold of the one Shepherd;
Christ our Lord. Amen.*

Let us pray for all those who suffer:
for those who are deprived and oppressed,
for all who are sick, for those in darkness,
in doubt and in despair, in loneliness and fear;
for prisoners, captives and refugees,
for the victims of false accusations and violence,
for all at the point of death and those who watch beside them,
that God in his mercy will sustain them
with the knowledge of his love.

Lord, hear us: **Lord, graciously hear us.**

*Almighty and everlasting God,
the comfort of the sad, the strength of those who suffer:
hear the prayers of your children who cry out of any trouble,
and to every distressed soul grant mercy,
relief and refreshment, through Jesus Christ our Lord. Amen.*

Let us commend ourselves and all God's children to his unfailing love, and pray for the grace of a holy life, that, with all who have died in the peace of Christ, we may come to the fullness of eternal life and the joy of the resurrection.

Lord, hear us: **Lord, graciously hear us.**

O God of unchangeable power and eternal light, look favourably on your whole Church, and strengthen it to carry out the work of our salvation: let the whole world feel and see that things which were cast down are being raised up and things which had grown old are being made new and that all things are returning to perfection through him from whom they took their origin, Jesus Christ our Lord, who is alive and reigns with you, in the unity of the Holy Spirit, one God, now and for ever. Amen.

HOLY COMMUNION

The altar is prepared and the Blessed Sacrament brought from the place where it has been kept since last night. All remain kneeling or sitting in silence. The president introduces the Lord's Prayer and all say:

Our Father, who art in heaven, hallowed be thy name, thy kingdom come, thy will be done on earth as it is in heaven.

Give us this day our daily bread, and forgive us our trespasses as we forgive those who trespass against us.

And lead us not into temptation, but deliver us from evil, for thine is the kingdom, the power and the glory for ever and ever. Amen.

The president invites those who wish to receive Holy Communion:

Behold the Lamb of God who takes away the sin of the world. Blessed are those who are called to his supper.

Lord, I am not worthy to receive you, but only say the word and I shall be healed.

Holy Communion is given under the form of bread only. Those who wish to receive now approach the altar. At the end

Lord, in this thy mercy's day, ere it pass for aye away, On our knees we fall and pray.

Lord, on us thy Spirit pour, kneeling lowly at the door, Lest it close for evermore.

By thy night of agony, by thy supplicating cry, By thy willingness to die.

By thy tears of bitter woe, for Jerusalem below, Let us not thy love forgo.

Grant us 'neath thy wings a place, lest we lose the day of grace, ere we shall behold thy face.

The president says the final prayer.

Most merciful God, who by the death and resurrection of your son Jesus Christ delivered and saved us all; grant that by faith in him who suffered on the cross we may triumph in the power of his victory; through Jesus Christ our Lord. Amen.

The president and other ministers leave in silence.

First Reading

خداوند می‌فرماید: "خدمتگزار من در کار خود کامیاب و بسیار سرافراز خواهد شد. بسیاری از مردم با دیدن او متحیر می‌شوند، زیرا صورت او بقدری عوض شده که دیگر شکل انسان ندارد. او خون خود را بر قومهای بسیار خواهد پاشید و آنها را از گناه پاک خواهد ساخت. پادشاهان جهان در حضور او دهان خود را خواهند بست، زیرا چیزهایی را خواهند دید که کسی برای آنها تعریف نکرده و چیزهایی را خواهند فهمید که از کسی نشنیده بودند." ما چه کم هستند کسانی که این حقیقت را باور می‌کنند! چه کم‌اند کسانی که خداوند این حقیقت را به آنان آشکار ساخته است!

در نظر خدا او مانند درخت سبزی بود که در زمین خشک و شورزار روئیده و ریشه دوانده باشد؛ اما در نظر ما او زیبایی و جلوه‌ای نداشت که مشتاقش باشیم. ما او را خوار شمردیم و رد کردیم، اما او درد و غم را تحمل کرد. همه ما از او رو برگردانیدیم. او خوار شد و ما هیچ اهمیت ندادیم. این دردهای ما بود که او به جان گرفته بود، این رنجهای ما بود که او بر خود حمل می‌کرد؛ اما ما گمان کردیم این درد و رنج مجازاتی است که خدا بر او فرستاده است. برای گناهان ما بود که او مجروح شد و برای شرارت ما بود که او را زدند. او تنبیه شد تا ما سلامتی کامل داشته باشیم. از زخمهای او ما شفا یافتیم. ما همچون گوسفندانی که آواره شده باشند، گمراه شده بودیم؛ راه خدا را ترک کرده به راه‌های خود رفته بودیم. با وجود این، خداوند تقصیرها و گناهان همه ما را به حساب او گذاشت! با او با بی‌رحمی رفتار کردند، اما او تحمل کرد و زبان به شکایت نگشود. او را مانند بره به کشتارگاه بردند؛ و او همچون گوسفندی که نزد پشم برنده‌اش بی‌زبان است، خاموش ایستاد و سخنی نگفت. به ناحق او را به مرگ محکوم کرده، کشتند و مردم نفهمیدند که او برای گناهان آنها بود که کشته می‌شد بلی، او بجای مردم مجازات شد. هنگامی که خواستند او را همراه خطاکاران دفن کنند، او را در قبر مردی ثروتمند گذاشتند؛ اما هیچ خطایی از او سر نزده بود و هیچ حرف نادرستی از دهانش بیرون نیامده بود. خداوند می‌فرماید: "این خواست من بود که او رنج بکشد و بمیرد. او جانش را قربانی کرد تا آموزش گناهان به ارمغان آورد، بنابراین صاحب فرزندان بی‌شمار خواهد شد. او زندگی را از سر خواهد گرفت و اراده من بدست او اجرا خواهد شد. هنگامی که ببیند عذابی که کشیده چه ثمری به بار آورده، راضی و خشنود خواهد شد. خدمتگزار عادل من بار گناهان بسیاری از مردم را به دوش خواهد گرفت و من بخاطر او آنها را خواهم بخشید. به او مقامی بزرگ و قدرتی عظیم خواهم داد، زیرا او خود را فدا کرد، از خطاکاران محسوب شد، بار گناهان بسیاری را بر دوش گرفت و برای خطاکاران شفاعت کرد."

Psalms 22

هر که مرا می‌بیند، مسخره می‌کند. آنها سر خود را تکان می‌دهند و با طعنه می‌گویند: "آیا این همان کسی است که بر خدا توکل داشت؟ آیا این همان شخصی است که می‌گفت خدا او را دوست دارد؟ اگر خدا او را دوست دارد پس چرا نجاتش نمی‌دهد؟" دشمنانم مانند سگ، دور مرا گرفته‌اند. مردم بدکار و شرور مرا احاطه نموده‌اند. دستها و پاهای مرا سوراخ کرده‌اند. از فرط لاغری تمام استخوانهایم دیده می‌شوند؛ بدکاران به من خیره شده‌اند. زخمت مرا در میان خود تقسیم کردند و بر ردای من قرعه انداختند. مرا از دهان این شیران برهان؛ مرا از شاخهای این گاو وحشی نجات ده! کارهای شگفت‌انگیز تو را برای برادران خود تعریف خواهم کرد. ای قوم خدا، او را سپاس گوید! ای فرزندان یعقوب، وی را گرمی بدارید! ای بنی‌اسرائیل او را بپرسید!

Second Reading

"اینست آن پیمان جدیدی که در آن روز با خاندان اسرائیل خواهم بست: احکام خود را در فکر ایشان خواهم نهاد و در دل ایشان خواهم نوشت، تا بی‌آنکه سخنی گفته باشم، بدانند از ایشان چه می‌خواهم، و از من اطاعت کنند." سپس اضافه کرده، می‌فرماید: "خطایای ایشان را خواهم بخشید و گناهانشان را دیگر بباید نخواهم آورد." پس حال که گناهان ما بطور دایمی بخشیده و فراموش شده است، دیگر چه نیازی است که برای آموزش گناهان، بار دیگر قربانی تقدیم کنیم؟ بنابراین، ای برادران عزیز، اکنون می‌توانیم به سبب خون عیسی، مستقیم وارد مقدس‌ترین جایگاه شده، به حضور خدا برویم؛ زیرا زمانی که بدن مسیح بر روی صلیب پاره شد، در واقع پرده مقدس‌ترین جایگاه خانه خدا نیز پاره شد؛ و به این ترتیب او راهی تازه و حیات‌بخش برای ما گشود تا ما را بحضور مقدس خدا برساند. پس حال که اداره امور خاندان الهی، به عهده این کاهن بزرگ ماست، بیایید با دلی پاک، مستقیماً به حضور خدا برویم، و یقین کامل داشته باشیم که او ما را می‌پذیرد، زیرا خون مسیح بر ما پاشیده شده و ما را پاک ساخته؛ بنابراین نیز با آب پاک شسته شده است. اکنون می‌توانیم منتظر نجاتی باشیم که خدا وعده داده است، و می‌توانیم بدون هیچگونه تردیدی به همه بگوئیم که نجات یافته‌ایم، زیرا خدا به همه وعده‌های خود عمل خواهد فرمود. حال، به پاس آن همه لطفی که خدا در حق ما کرده است، بیایید یکدیگر را به محبت کردن و به انجام اعمال نیک تشویق و ترغیب نماییم. و نیز چنانکه برخی را عادت است، از حضور در مجالس عبادت کلیسایی غافل نشوید،

یهودا!" و به او سیلی می‌زدند. پیلاتوس باز بیرون رفت و به یهودیان گفت: "اینک او را نزد شما می‌آورم؛ ولی بدانید که او بی‌تقصیر است." آنگاه عیسی با تاج خار و لباس بلند ارغوانی بیرون آمد. پیلاتوس به مردم گفت: "ببینید، این همان شخص است." به محض اینکه چشم کاهنان اعظم و محافظین مخصوص خانه خدا به عیسی افتاد، فریاد زدند: "اعدامش کن! بر صلیب اعدامش کن!" پیلاتوس گفت: "شما خودتان اعدامش کنید. چون به نظر من بی‌تقصیر است." جواب دادند: "مطابق شریعت ما باید کشته شود چون ادعا می‌کند که پسر خداست." وقتی پیلاتوس این را شنید بیشتر وحشت کرد. پس دوباره عیسی را به کاخ خود برد و از او پرسید: "تو اهل کجایی!" ولی عیسی به او جواب نداد. پیلاتوس گفت: "چرا جواب نمی‌دهی؟ مگر نمی‌دانی من قدرت آن را دارم که تو را آزاد کنم یا اعدام نمایم؟" عیسی فرمود: "اگر خدا این قدرت را به تو نمی‌داد، با من هیچ کاری نمی‌توانستی بکنی. ولی گناه کسانی که مرا پیش تو آوردند، سنگینتر از گناه توست."

پیلاتوس خیلی تلاش کرد تا عیسی را آزاد سازد، ولی سران یهود به او گفتند: "این شخص یاعی است، چون ادعای پادشاهی می‌کند. پس اگر آزادش کنی، معلوم می‌شود مطیع امپراطور نیستی." با شنیدن این سخن، پیلاتوس عیسی را بیرون آورد و در محل سنگفرش، بر مسند قضاوت نشست. ظهر نزدیک می‌شد و یک روز نیز بیشتر به عید پسخ نمانده بود. پیلاتوس به یهودیان گفت: "این هم پادشاهتان!" مردم فریاد زدند: "نابودش کن، نابودش کن! مصلوبش کن!" پیلاتوس گفت: "می‌خواهید پادشاهتان را اعدام کنم؟" کاهنان اعظم فریاد زدند: "غیر از امپراطور روم، پادشاه دیگری نداریم." پس پیلاتوس عیسی را در اختیار ایشان گذاشت تا اعدام شود. سربازان او را گرفته، بردند، و صلیب را بر دوش گذاشتند و از شهر بیرون بردند تا به محلی به نام "جمجمه" رسیدند که به زبان عبری آن را "جلجتا" می‌گویند. در آنجا او را با دو نفر دیگر مصلوب کردند یکی این طرف، یکی آن طرف و عیسی در وسط. پیلاتوس دستور داد در بالای صلیب او نوشته‌ای نصب کنند که روی آن نوشته شده بود: "عیسای ناصری، پادشاه یهود." بسیاری آن نوشته را که به زبان عبری، رومی و یونانی بود خواندند، چون جایی که عیسی را مصلوب کردند، نزدیک شهر بود. پس، سران کاهنان به پیلاتوس گفتند: "این نوشته را عوض کنید و بجای 'پادشاه یهود' بنویسید: 'او گفت که من پادشاه یهود هستم.'" پیلاتوس جواب داد: "آنچه نوشته‌ام، نوشته‌ام و تغییر نخواهد کرد." وقتی سربازان عیسی را مصلوب کردند، لباسهای او را بین خود به چهار قسمت تقسیم نمودند؛ ولی وقتی به ردای او رسیدند، دیدند که یکپارچه بافته شده و درز ندارد. پس به یکدیگر گفتند: "حیف است این را پاره کنیم. بنابراین قرعه می‌اندازیم تا ببینیم به که می‌رسد." و این مطابق پیشگویی کتاب آسمانی بود که می‌فرماید: "لباسهایم را میان خود تقسیم کردند و بر ردای من قرعه انداختند." پس سربازان نیز چنین کردند.

در پای صلیب، مریم مادر عیسی، خاله عیسی، مریم زن کلویا و مریم مجدلیه ایستاده بودند. وقتی عیسی مادر خود را در کنار شاگردی که دوستش می‌داشت، دید، به مادر خود گفت: "این پسر تو باشد." و به آن شاگرد نیز فرمود: "او مادر تو باشد." از آن روز به بعد، آن شاگرد مادر عیسی را به خانه خود برد. عیسی می‌دانست که دیگر همه چیز تمام شده است. پس برای اینکه مطابق پیشگویی کتاب آسمانی عمل کرده باشد، فرمود: "تشنه‌ام." در آنجا یک کوزه شراب ترشیده بود. پس اسفنجی در آن فرو کردند و بر سر نی گذاشتند و جلو دهان او بردند. وقتی عیسی چشید، فرمود: "تمام شد!" و سر خود را پایین انداخت و جان سپرد. سران قوم یهود نمی‌خواستند جسد‌ها روز بعد که شبیه و روز اول عید بود، بالای دار بمانند. بنابراین، از پیلاتوس خواهش کردند که دستور بدهد ساق پایهای ایشان را بشکنند تا زودتر بمیرند و جسدشان را از بالای دار پایین بیاورند. پس سربازان آمدند و ساق پایهای آن دو نفر را که با عیسی اعدام شده بودند، شکستند. ولی وقتی به عیسی رسیدند، دیدند که مرده است. پس ساقهای او را نشکستند. با این همه، یکی از سربازان نیزه خود را به پهلو عیسی فرو کرد که خون و آب بیرون آمد. (کسی که این وقایع را دید، آنها را عیناً نوشت تا شما نیز ایمان آورید. شهادت او راست است و او می‌داند که حقیقت را می‌گوید.) کاری که سربازان کردند، مطابق پیشگویی کتاب آسمانی بود که می‌فرماید: "هیچ یک از استخوانهای او شکسته نخواهد شد." و همچنین "به او نیزه زدند و به تماشا می‌پرداختند." ساعتی بعد، یکی از بزرگان یهود، به نام یوسف که اهل "رامه" بود و از ترس سران قوم، مخفیانه شاگرد عیسی شده بود، با بی‌باکی به حضور پیلاتوس رفت و اجازه خواست تا جسد عیسی را از بالای صلیب پایین بیاورد و بخاک بسپارد. پیلاتوس به او اجازه داد و او نیز جسد را پایین آورد و بر د. نیقودیموس هم که یک شب نزد عیسی آمده بود، سی کیلو مواد خوشبو که از مرده و چوب عود درست شده بود برای مراسم تدفین آورد. ایشان با هم، مطابق رسم یهود، جسد عیسی را در پارچه‌ای کتانی که با مواد خوشبو معطر شده بود پیچیدند. در نزدیکی محل اعدام، باغ کوچکی بود و قبری تازه که تا آن زمان کسی در آن دفن نشده بود. پس چون شبیه در پیش بود و قبر نزدیک، جسد عیسی را همانجا دفن کردند.

Gospel – Passion Narrative

پس از پایان دعا، عیسی با شاگردانش به یک باغ زیتون واقع در آنسوی دره "قدرون" رفت. یهودای خائن نیز آن محل را می‌شناخت، زیرا عیسی و شاگردانش بارها در آنجا گرد آمده بودند. پس یهودا به همراه سربازان و محافظین مخصوص خانه خدا که کاهنان اعظم و فریسیان در اختیارش گذاشته بودند، با اسلحه و مشعلها و چراغها وارد باغ شدند. عیسی با اینکه می‌دانست چه سرنوشتی در انتظار اوست، جلو رفت و از ایشان پرسید: "چه کسی را می‌خواهید؟" جواب دادند: "عیسای ناصری!"

عیسی فرمود: "من خودم هستم!" وقتی عیسی این را می‌گفت یهودا نیز آنجا ایستاده بود. به محض اینکه گفت من خودم هستم، همه عقب‌عقب رفتند و بر زمین افتادند. عیسی باز از ایشان پرسید: "چه کسی را می‌خواهید؟" باز جواب دادند: "عیسای ناصری را." فرمود: "من که گفتم خودم هستم. اگر مرا می‌خواهید، بگذارید اینها بروند." او این کار را کرد تا مطابق دعای آن شب خود عمل کرده باشد که فرمود: "تمام کسانی را که به من سپردی حفظ کردم بطوری که هیچیک از دست نرفت." در همین وقت، شمعون پطرس شمشیر خود را کشید و گوش راست "ملوک" خدمتکار کاهن اعظم را برید. عیسی به پطرس فرمود: "شمشیرت را غلاف کن. آیا جامی را که پدرم به من داده است، نباید بنوشم؟"

آنگاه سربازان و فرماندهان و محافظین مخصوص، عیسی را گرفتند و دستهای او را بستند، و او را نخست نزد "حنا"، پدر زن "قیافا" که کاهن اعظم آن سال بود، بردند. قیافا همان است که به سران قوم یهود گفت: "بهتر است این یک نفر فدای همه شود." شمعون پطرس و یک شاگرد دیگر نیز دنبال عیسی رفتند. آن شاگرد با کاهن اعظم آشنا بود، پس توانست دنبال عیسی داخل خانه کاهن اعظم شود. ولی پطرس پشت در ماند، تا اینکه آن شاگرد دیگر آمد و با کنیزی که دربان آنجا بود، گفتگو کرد و پطرس را با خود به داخل خانه برد.

آن کنیز از پطرس پرسید: "آیا تو از شاگردان عیسی هستی؟" جواب داد: "نه، نیستم." بیرون، هوا سرد بود. پس خدمتکاران و مأموران، آتشی درست کردند و دور آن جمع شدند. پطرس نیز به میان ایشان رفت تا خود را گرم کند. در داخل، کاهن اعظم، از عیسی درباره شاگردان و تعالیم او سوالاتی کرد. عیسی جواب داد: "همه می‌دانند که من چه تعلیمی می‌دهم. آشکارا در عبادتگاهها و خانه خدا موعظه کرده‌ام؛ تمام سران قوم سخنان مرا شنیده‌اند و به کسی مخفیانه چیزی نگفتم. چرا این سؤال را از من می‌کنی؟ از کسانی پیرس که سخنانم را شنیده‌اند. عده‌ای از ایشان اینجا حاضرند و می‌دانند من چه گفته‌ام." وقتی این را گفت، یکی از سربازان که آنجا ایستاده بود، به عیسی سیلی زد و گفت: "به کاهن اعظم اینطور جواب می‌دهی؟" عیسی جواب داد: "اگر سخنی ناراست گفته‌ام، آن را ثابت کن. ولی اگر سختم راست است، چرا سیلی می‌زنی؟" سپس "حنا" عیسی را دست بسته، نزد "قیافا" فرستاد که او نیز کاهن اعظم بود. در حالی که شمعون پطرس در کنار آتش ایستاده بود و خود را گرم می‌کرد، یک نفر دیگر از او پرسید: "تو از شاگردان او نیستی؟" جواب داد: "البته که نیستم." یکی از خدمتکاران کاهن اعظم که از خویشان کسی بود که پطرس گوشش را بریده بود، گفت: "مگر من خودم تو را در باغ با عیسی ندیدم؟"

باز پطرس حاشا کرد. همان لحظه خروس بانگ زد. نزدیک صبح، بازجویی از عیسی تمام شد. پس قیافا او را به کاخ فرماندار رومی فرستاد. یهودیان برای اینکه نجس نشوند، داخل کاخ نشدند، چون اگر داخل می‌شدند دیگر نمی‌توانستند در مراسم "عید پسخ" و مراسم قربانی شرکت کنند. پس فرماندار رومی که نامش "پیلاتوس" بود، بیرون آمد و پرسید: "اتهام این شخص چیست؟ از دست او چه شکایت دارید؟" جواب دادند: "اگر مجرم نبود، دستگیرش نمی‌کردیم." پیلاتوس گفت: "پس او را برید و مطابق قوانین مذهبی خودتان محاکمه کنید." گفتند: "ما می‌خواهیم او بر صلیب اعدام شود و لازم است که دستور این کار را شما بدهید." این مطابق پیشگویی خود عیسی بود که فرموده بود به چه ترتیبی باید بمیرد. پیلاتوس به داخل کاخ برگشت و دستور داد عیسی را نزد او بیاورند. آنگاه از او پرسید: "آیا تو پادشاه یهود هستی؟" عیسی پرسید:

"منظورت از 'پادشاه' آن است که شما رومی‌ها می‌گویید یا پادشاهی که یهودیان منتظر ظهورش هستند؟" پیلاتوس گفت: "مگر من یهودی هستم که این چیزها را از من می‌پرسی؟ قوم خودت و کاهنانتان تو را اینجا آورده‌اند. چه کرده‌ای؟" عیسی فرمود: "من یک پادشاه دنیوی نیستم. اگر بودم، پیروانم جنگیدند تا در جنگ سران قوم یهود گرفتار نشوم. پادشاهی من متعلق به این دنیا نیست." پیلاتوس پرسید: "بهر حال منظورت این است که تو پادشاهی؟" عیسی فرمود: "بله، من برای همین منظور متولد شده‌ام، و آمده‌ام تا حقیقت را به دنیا بیاورم؛ و تمام کسانی که حقیقت را دوست دارند از من پیروی می‌کنند."

پیلاتوس گفت: "حقیقت چیست؟" سپس بیرون رفت و به مردم گفت: "او هیچ جرمی مرتکب نشده است؛ ولی رسم اینست که در هر 'عید پسخ' یک زندانی را برای شما آزاد کنم. اگر بخواهید، حاضریم 'پادشاه یهود' را آزاد کنیم."

ولی مردم فریاد زدند: "نه، او را نمی‌خواهیم. باراباس را می‌خواهیم!" (باراباس آنگاه به دستور پیلاتوس عیسی را شلاق زدند راهزن بود.)

سربازان از خار تاجی ساختند و بر سر او گذاشتند و یک لباس بلند شاهانه ارغوانی رنگ به او پوشاندند؛ و او را مسخره کرده، می‌گفتند: "زنده باد پادشاه

Holy Saturday, Easter Eve
April 3rd

8.30pm

The Easter Vigil

The lighting of the new Paschal Candle;
The Ministry of the Word
The Liturgy of Baptism;
The First Eucharist of Easter

Easter Sunday

April 4th

10am

Sung Eucharist
of the Lord's Resurrection
President and Preacher:
The Revd Richard Young

